

ПАЛІТЫЧНАЯ СФЕРА

Часопіс палітычных даследаванняў
Journal of Political Studies
www.palityka.org

Правілы прадстаўлення матэрыялаў для публікацыі

Часопіс палітычных даследаванняў “*Палітычная сфера*” прапануе поўную электронную працэдуру падачы і рэцэнзавання артыкулаў. Прадастаўленне матэрыялаў ажыццяўляецца праз e-mail: info@palityka.org.

Тэматыка матэрыялаў можа не супадаць з асноўнай тэмай нумару.

Тэксты не могуць утрымліваць **плагіят**. Рэдакцыя захоўвае за сабой права публічнага аб’яўлення пра знаходжанне плагіяту ў дасланых тэкстах.

У рэдакцыю прадастаўляецца арыгінальны тэкст, які да гэтага не друкаваўся ні ў выглядзе асобнага артыкула, ні як частка манаграфіі (у тым ліку і ў электронных выданнях).

Артыкулы, дасланыя ў рэдакцыю праходзяць абавязковае ананімнае **навуковае рэцэнзаванне**.

Асноўны тэкст не павінен утрымліваць прозвішча аўтара і іншых падобных спасылак па тэксту.

Далейшае перавыданне тэксту павінна ўтрымліваць спасылкі на выданне ў часопісе “*Палітычная сфера*”. Гэта таксама тычыцца выкарыстання артыкулаў пры напісанні манаграфій, публікацыі ў Інтэрнэце і г.д.

Пра перавыданні тэксту і выкарыстанні яго для іншых публікацый неабходна паведаміць у рэдакцыю часопіса “*Палітычная сфера*”.

Асноўныя патрабаванні:

1. Мінімальны памер артыкула складае 35 тысяч друкаваных знакаў, максімальны – 55 тысяч (уключая спасылкі і спіс літаратуры).

2. Акрамя тэкста неабходна прадставіць: а) інфармацыю пра сябе, б) анатацыю тэкста, с) ключавыя словы.

3. *Інфармацыя пра сябе*. Інфармацыя пра сябе павінна ўтрымліваць пазначэнне дысцыпліны, краіны, акадэмічнага і адміністрацыйнага статусу і іншую важную інфармацыю. Памер 2–3 сказы.

4. *Анатацыя*. Анатацыя павінна адлюстроўваць асноўныя ідэі тэксту. Памер: не больш за 120 слоў (аптымальны памер 70–80 слоў). Анатацыя прадстаўляецца на мове артыкула і па-англійску.

5. *Спіс ключавых словаў*: 4-5 ключавых словаў.

Анатацыя тэкста, спіс ключавых словаў і біяграфічныя дадзеныя падаюцца у **асобным файле**.

Патрабаванні да **афармлення тэксту** (гл. ніжэй).

Правілы афармлення публікацый

Пунктуацыя:

Выкарыстоўвайце ў тэксце толькі круглыя дужкі “()” (у тым ліку і для спасылак).

Цытаванні:

Фразы, якія цытуюцца павінны быць вылучаны курсівам і ўзяты ў двухкоссі.

Напрыклад: «Палітыка гэтай краіны дэманструе...»

Пры цытаванні трэба захоўваць аўтарскую пунктуацыю і арфаграфію. Калі ў рагменце прысутнічаюць відавочныя памылкі дазваляюцца ўстаўкі “(так у тэксце)” ці “(sic)”.

Імёны і прозвішчы:

Пры згадцы асобы ў першы раз падаецца яе поўнае імя. *Напрыклад:* Макс Вэбер, а не М. Вэбер. Надалей дазваляецца ўжываць замест імёнаў ініцыялы ці проста прозвішча.

Імёны асобаў, якія не з’яўляюцца агульнавядомымі, падаюцца ў дужках на мове арыгіналу.

Напрыклад: “Том Браўн (Tom Brown) кіраваў рэгіёнам...”

Абрэвіятуры:

Назвы арганізацый і г. д., якія не з’яўляюцца агульнавядомымі, падаюцца ў поўнай версіі (таксама на мове арыгіналу). Затым у дужках падаецца абрэвіятура, якая можа выкарыстоўвацца далей па тэксце.

Даты:

Даты падаюцца такім чынам: 5 ліпеня 2008 года.

Для напісання стагоддзя выкарыстоўвайце рымскія літары.

Прыклад: XX стагоддзе (ст.), VII стагоддзе (ст.)

Лічбы:

У тэксце адсоткі варта падаваць сімвалам %.

Прыклад: 6%, 52–58% і г.д.

Лічбы ў некалькі тысяч падаюцца без пунктуацыі, дзесяткі, сотні тысяч і г. д. вылучаюцца кропкамі.

Прыклад: 8356, 4380, 14.576.

У пазначэнні старонак ці перыяду падаюцца поўныя лічбы.

Прыклад: 44–48, 1956–1962, 1980-я (а не 80-я).

Каментары:

Невялікія каментары афармляюцца ўнізе старонкі (footnote). Спасылкі на каментары пазначаюцца арабскімі лічбамі ў верхняй лініі шрыўта, якія ставяцца пасля пунктуацыі.

Прыклад: Міністэрства статыстыкі,¹ якое ўзначальвае...

Спасылкі да табліцы з пазначэннем крыніцы робяцца ўнізе табліцы. Слова “Крыніцы” падаецца курсівам, пасля чаго ставіцца двухкроп’е.

Прыклад: “Крыніцы: Міністэрства статыстыкі...”

Спасылкі на тэксты і аўтараў:

Спасылкі на аўтараў у тэксце суправаджаюцца пазначэннем аўтара, года публікацыі і старонкі (калі ёсць).

Не выкарыстоўвайце *ibid.*, *op. cit.*, *infra* і г.д.

Калі імя аўтара падаецца ў тэксце, то ў дужках ставіцца год.

Прыклад: Іваноў (1996) у свой час напісаў...

Калі праца аўтара напісана не на мове артыкула, то ў дужках пазначаецца арыгінальнае імя аўтара.

Прыклад: Іваноў (Іванов, 1996) у свой час напісаў...

Калі імя аўтара не згадваецца ў тэксце, спасылка афармляецца наступным чынам:

Прыклад: Некаторыя працы (Котаў, 2004) не падзяляюць такую пазіцыю...

Калі неабходна, за датай публікацыі праз двухроп'е ставіцца старонка.

Прыклад: Як было адзначана раней (Green, 1855: 836)...

Калі тэкст мае двух аўтараў, неабходна даць імёны абодвух праз “і” (*and*). Калі аўтараў больш – дадаецца “і інш.” (*et al.*).

Прыклад: Было заўважана (Янаў і Мальцаў, 2002; Nort and Feer, 2010), што...

Прыклад: Але многія аўтары з гэтым не пагаджаюцца (Кабякоў і інш., 1995; James et al., 1998)...

Калі аўтар мае больш за адну публікацыю на працягу года, неабходна ўставіць а, b, і г.д (а, б, в і г. д. калі крыніцы на кірыліцы).

Прыклад: Абмеркаванні такіх вынікаў можа бачыць тут (Hill, 2002a: 33–36).

Розныя крыніцы і тэксты падзяляюцца кропкай з коскай “;”.

Прыклад: Розныя аўтары ў гэтым пагаджаюцца (Волкаў, 1994: 22; Шамякін, 1997; Снопков, 1992: 84)...

Калі даецца спасылка на больш чым адну працу аднаго аўтара, яго імя варта ўгадаць адзін раз, раздзяляючы даты публікацый коскамі.

Прыклад: Такія пазіцыя ў прынцыпе характэрныя для Адамса (Adams, 1976: 4, 1985: 8, 2002: 274)...

Уключайце ў дужкі ўсе кароткія каментары да спасылак “гл.”, “асабліва”.

Прыклад: Большасць даследчыкаў згодны (гл. Якабсон, 1990: 204–249).

Калі аўтарам ёсць не асоба, а інстытуцыя, падавайце кароткі пачатак назвы.

Прыклад: Апошняе заява гэта толькі пацвярджае (Цэнтральная камісія, 2006)...

Для артыкулаў без аўтараў выкарыстоўваецца назва часопіса, газеты ці арганізацыі, але не назва артыкула.

Прыклад: Маём і іншыя меркаванні (*Чырвоная зорка*, 1994)...

Спасылкі на асабістыя размовы (інтэрв'ю) не ўключаюцца ў спіс літаратуры.

Прыклад: (Мясніковіч, 14 траўня 1992, асабістая размова).

Праверце, каб па тэксце было дакладна зразумела на каго ідзе спасылка і іншае цытаванне.

Афармленне бібліяграфіі:

Усе публікацыі, якія згадваюцца ў тэксце ці каментарых павінны быць поўнасьцю прыведзены ў бібліяграфіі. Бібліяграфія павінна быць аформлена ў такім выглядзе:

Часопісныя артыкулы:

Іваноў, Самуіл (1999). “Беларуская палітычная сістэма ў 1996 годзе: падзеі і наступствы”, *Палітычная прастора*, 17(2): 281–346.

Judd, Todd (1994). “Political System of Senegal and Niger: 1960–1975”, *Journal of Politics and History*, 6(3): 319–342.

Заўвага: найперш падаецца том часопіса па агульнай нумарацыі, у дужках пасля падаецца нумар часопіса за канкрэтны год. Калі ў нумарацыі часопіса адсутнічаюць тамы, то падаецца толькі агульны нумар.

Кнігі:

Мядзведзеў, Сяргей (1996). *Культура адукацыі: стратэгіі і праекты*. Мінск: Беларуская навука.

Kennedy, Martine, ed. (2004). *Culture and War*. London: Whitehouse.

Главы ў кнігах:

Кузняцоў, Ігар (1995). “Сацыяльна-эканамічная эвалюцыя Заходняй Беларусі ў 1921– 1931 гадах,” у Сяргей Савельеў (рэд.), *Перспектывы даследавання беларускай гісторыі*. Менск: Новая гісторыя.

Kerner, Otto (1998). “The Places of Memory,” in Richard Mormino and Peter Limeberry (eds), *Memory Studies*. New York: Chapters.

Старонкі ў Інтэрнэце

Ягораў, Сяргей і Траскавіцкі, Андрэй (1992). “Даследуючы сацыяльную дынаміку”, *Грамадства і палітыка*, 2(1), URL (просмотрено 3.05.1999): <http://fdsmv.gftre.as.de/tecf3>.

Logan, David and Cohn, Ulrich (2004). “Social and Political Resistance”, *Journal of Postwar Studies*, 3(2), URL (consulted 02.04.2006): <http://herft.as.be/vol2>.

Публікацыі афіцыйных арганізацый

World Bank (1998). *World Development Indicators, 1997*. Washington DC.

Артыкулы ў газетах (без аўтара)

Савецкае Палессе (1956). “Нашы поспехі.” 9.12.1956.

The Economist (1998). “Food Riots.” 2.03.1998.

Артыкулы ў газетах (аўтарскія)

Дземьянцей, Віктар (2004). “Адзін год у іншай краіне”, *Зара над Нёманам*, 04.08.2004.

Mixter, David (1994). “The Enemy of the State”, *The Economist*, 04.04.1994.

Архіўныя крыніцы

Ластоўскі, Вацлаў (1925). *Ліст да Антона Луцкевіча*, 18.05.1925. НАРБ, Ф. 42, воп. 1, спр. 5, арк. 6.

Green, David (1833). *Diary*, 05.04.1833. British Library, MS Cotton Caligula D III, fol. 15.

Іншыя заўвагі да бібліяграфіі

Спіс павінен быць у алфавітным парадку (да *Mc* трэба ставіцца як да *Mac*).

Прозвішчы, якія ўтрымліваюць de, van, von, De, Van, Von, de la павінны размяшчацца пад D,

V, адпаведна (De Roux, Van Dijk), тое самае пры цытаванні ў тэксце.

Імёны якія маюць Jr (малодшы) ці II (другі) трэба цытаваць такім чынам: Raiser, Todd, Jr (1996), Smith, D.D., II (1995).

Публікацыі, у якіх першы аўтар той самы, павінны размяшчацца ў такім парадку:

- Адзін аўтар – у храналагічным парадку выхаду кніг (артыкулаў).
- Калі прысутнічае некалькі публікацый з аднаго году, то пасля даты дадаюцца паслядоўна лацінскія літары a, b, c, d і г.д.
- Публікацыі, якія маюць двух аўтараў, размяшчаюцца ў алфавітным парадку ў адпаведнасці з прозвішчам другога аўтара.
- Калі публікацыя мае тры аўтары, яна змяшчаецца пасля пазіцыі з двума аўтарамі ў алфавітным парадку, па другому, трэцяму і г.д. аўтары.

Прыклад А.

Вярцінскі, Сяргей (1974)...

Вярцінскі, Сяргей і Янаў, Пётр (1972)...

Вярцінскі, Якаў (1980)...

Вярцінскі, Якаў (1982a)...

Вярцінскі, Якаў (1982b)...

Вярцінскі, Якаў і Карнееў, Віктар (1988)...

Вярцінскі, Якаў і Малакан, Уладзімір (1986)...

Вярцінскі, Якаў, Сідорскі Андрэй і Пяткевіч, Лявон (2002)...

Вярцінскі, Якаў, Таргавіцкі, Аляксей і Андрэеў, Віктар (1998)...

Прыклад В.

Black, Anthony (2008)...

Black, Richard R. and Yates, Peter (2006)...

Black, Thomas (2002)...

Black, Thomas (2006a)...

Black, Thomas (2006b)...

Black, Thomas and Smith, Martin (2008)...

Black, Thomas and White Peter (2008)...

Black, Thomas, Hughes, James and Kent, Thomas (2002)...

Black, Thomas, Luis, Mihael and White, Stephen (2004)...

Праверце, ці ўсе перыядычныя выданні маюць: том, нумар, старонкі, а кнігі: выдавецтва, месца публікацыі.